

ALGEMEEN HANDELSBLAD.

ABONNEMENTSPRIJS VOOR 3 MAANDEN:
 Voor Amsterdam ..... f 7.50. Voor de overige Steden des Rijks f 8.50.
 De Zondags-Editie ..... f 1.50. Afzonderlijke Couranten ..... f 0.10.
 Ieder loopend Kwartaal moet voldaan zijn uiterlijk op den 15den der 3de maand.

Maandag 22 October.
UITGEVERS-DIRECTEUREN, GEBROEDERS DIEDERICH.
 Brieven Franco aan het Bureau Handelsblad.

PRIJS DER GEWONE ADVERTENTIËN.
 Van een tot zeven regels, behalve de 35 e. segegeld ..... f 1.75.
 Iedere regel meer ..... f 0.25.
 Ruitgew. groote Lett., naar mate der ruimte die zij beslaan, h 25 c. per regel.

Zondags-Editie.

BUITENLAND.

Engelsche Post.

LONDEN, Vrijdag 19 October (des Avonds).

Het stoomschip Ceylon vertrekt morgen met 654,276 £ aan specie naar Oost-Indië en China, waarvan 200,984 £ voor gouvernementen-rekening.
 De Times van de bijeenkomst te Warschau sprekende, twijfelt geen oogenblik aan de verzoening tusschen Oostenrijk en Rusland. Het blad doet uitkomen, dat Rusland, niettegenstaande de grieven, die het tegen Oostenrijk heeft, onwonderstaanbaar gebragt wordt op het pad, waarop beiden elkander moeten ontmoeten. Beide mogendheden hebben in hare staatkunde dezelfde beginselen ten grondslag. Wat Pruisen aangaat, die mogendheid, zegt de Times, is weifelend en weet niet wat zij doen moet. De eene hand reikt zij aan Keizer Alexander en de andere aan de constitutionnelle Koningin van Groot-Brittannië. Het blad is voorts van oordeel, dat de vorsten te Warschau alle pogingen in het werk zullen stellen, om niet alleen geheel Duitschland voor hunne politiek te winnen, maar ook den Keizer der Franschen. Ten slotte maant de Times Engeland aan, om zich te verschanschen in zijne afwachtende houding en een toezigt te houden op de gevaren, welke uit die nieuwe combinatie dreigend voor het land zouden kunnen opdagen. Vooral beveelt het blad aan, om op de aanstaande gedragingen van Keizer Napoleon een oog te houden.

Een door het ministerie ochtendblad medegedeeld telegram uit Parijs meldt, dat het Fransche gouvernement, en ook Rusland en Pruisen de door Garibaldi bevelen blokkade van Gaëta weigeren te erkennen. Het genoemde blad bestrijdt deze weigering. «Wij begrijpen niet (zegt het) op welken grond de onwetigheid van die blokkade bewerd zou kunnen worden; immers het blokkade eener haven is eene uitoefening van soevereine gezag, waartoe elke oorlogvoerende partij de bevoegdheid heeft. Het volkenrecht legt aan de buitenlandsche gouvernementen de verplichting op, om de uitoefening van soevereine rechten door eene feitelijk bestaande Regering te eerbiedigen en als geldig te erkennen. Dit beginsel hebben de mogendheden gevolgd tijdens den opstand der Spaansche kolonien tegen het moederland, en Frankrijk heeft dienovereenkomstig ook gehandeld toen de Vereenigde Staten tegen Engeland in opstand waren. De zaak is echter alleen in zoo ver van belang, dat de weigering om de blokkade van Gaëta te erkennen zou kunnen worden opgevat als eene afkeuring der staatkunde, welke bestemd schijnt te zijn om de bevolking van Italië vrijheid en eenheid te geven.» Uit deze redevering is op te maken, dat het Britsche gouvernement gezind is om de bedoelde blokkade te erkennen, maar van eene werkelijke erkenning is tot dusver niet gebleken.

— Dat de heer Smith, directeur van den koninklijken schouwburg alhier, er veel geld voor over heeft om het publiek te lokken, kan hieruit blijken, dat hij den geheelen tekst der drie bedrijven van de nieuwe opera Robin Hood, van den Engelschen componist Macfarren, in de kolommen van den Times heeft doen opnemen.

— In commerciële kringen ziet men met zeer veel belangstelling de beëindiging van het Hoog Geretshof te 's Hage te gemeent in de zaak van Charles van Gelder, een Nederlander, die in vertrouwde dienst van den Heer Stubbs te Gresham, met de door dezen aan hem vertrouwde gelden ontvlugte, na verscheiden oplichtingen aan andere Engelsche firma's te hebben gepleegd. In Januarij dezes jaars had gemelde gebeurtenis plaats. Van Gelder werd, zich in Nederland bevindende, door ons gouvernement opgepist, doch zijne uitlevering werd geweigerd. Het geldt nu de vraag of de Nederlandse wet onderdanen kan straffen voor misdrijven in den vreemde begaan. In de zaak van Bernard, die ten aanslag op het leven van Napoleon sneedde, werd die vraag door de regterbanken ontkennend beantwoord.

— Aan de rijkswaerf van Cádizman is bevel ontvangen om met de voltooiing der stoomoorlogschepen Undaunted, Bulwark, Rattlesnake, Belvidere, Royal Oak, Defender en Myrmidon den meesten spoed te maken. Buitendien zijn de Bombay en Arcthusa van zelf in stoomschepen veranderd. Al de genoemde schepen hebben te zamen 459 kanonnen, 4700 paardkracht en 30,000 tonnen inhoud.

— Uit het tuighuis van Woolwich zijn naar Devonport gezonden, ter versterking der kust, 340 kisten met Armstrongs kogels, 4000 kleinere dito, 3427 Armstrongs bommen, 2200 vaten buskruit, 40 kisten met geweren, enz.

— Uit Schotland meldt men, dat H. Woensdag eene van de huizen, die het drinkwater uit Loch Katrine naar Glasgow voert, in het nabij die stad gelegen dorp Maryhill plotseling is gebarsten, waarvan het gevolg was, dat een groot gedeelte van dat dorp overstromd, straten en tuinen opgewoeld of zwaar beschadigd werden. Men heeft terstond middelen in het werk gesteld om het water af te leiden en het gebrek te herstellen.

— Een brief uit Napels, in een onzer dagbladen voorkomende, spoort de vrouwen van Engeland aan om geld, kleederen en geneesmiddelen aan de gekwetsten en zieken van Napels te zenden, waarvan er 3000 in de hospitalen liggen.
 — Een uit Truxillo geschreven brief van 18 Sept. behelst nadere bijzonderheden wegens het tragisch uiteinde des Amerik. vrijbuiters William Walker, die den 12den Sept. aldaar gefusilleerd werd. Gedurende de zes dagen zijner opsluiting was hij tot nadenken gekomen en toen men hem naar de strafplaats gevoerd had sprak hij deze woorden: «Ik verklaar een lid der Roomsche kerk te zijn. Ik verklaar de bevolking van Honduras in groote mate te hebben beledigd, waartoe ik door de bewoners van het eiland Rustan vervoerd ben, die na mij geroepen te hebben, mij bedrogen en aan mijn lot overlieten. Ik vraag vergiffenis voor de ongelukken, die mij vergeld hebben, want zij zijn niet zoo schuldig als ik. Als de offering van mijn leven de maatschappij van eenig nut kan zijn leg ik het gaarne af, aan mijne regters vergiffenis schoenkende, opdat ik mijne vergiffenis in de toekomstige wereld ontvangen moge.» Een tiental soldaten loste toen hunne geweren op hem en alles was voorbij. Zijn lijk werd in stilte begraven en noch bij de autoriteiten, noch bij de bevolking werden eenige sporen van wraakzucht of verbittering bespeurd. Integendeel schen zij medelijden met het lot des ongelukkig fortuinzoekers te vertoonen.

— In een brief uit Cape Coast Castle van 16 Sept., leest men het volgende: De wreedheden te Dahomey gaan de vroegere berichten te boven. Duizende ongelukkig zijn opgeofferd. Onlangs kwam een stoomschip voor de kust en nam 1500 slaven aan boord. Een daar aanwezige oorlogschip zag het vaartuig, doch vermoedde niets kwaads. Men vernemt, dat aldaar Engelschen en andere Europeanen in de gevangenis zijn geworpen, waarschijnlijk omdat zij geweigerd hadden het slagen van ongelukkige menschen bij te wonen of deel te nemen aan de voorschriften der helse bijgeloofheid. Mogten deze gruwelen toch ter regter plaatse bekend en gestuit worden.

Duitsche Post.

WEENEN, 18 Oct. Van eene geloofwaardige zijde wordt verzekerd, dat Prins Metternich en graaf Apponyi de terugkomst des graven v. Rechberg van Warschau zullen afwachten, alvorens zij zich naar hunne posten als gezanten te Parijs en Londen begeven zullen.
 De Ost. Post zegt het volgende: Eene nadere aansluiting van Pruisen aan Rusland is onmogelijk, daar Pruisen zich bij eene toenaadering tot Rusland in dezelfde mate van Engeland, zijn natuurlijke bondgenoot, zou moeten verwijderen, en juist daarom gelooven wij te mogen betwijfelen, dat in Warschau eene drievoudige alliantie tot stand zal komen.
 Bij voortdurende worden voor rekening der regering talrijke aankopen van paarden gedaan; ook worden vele contracten voor latere leveringen gesloten.
 Men verzekert hier, maar zal wel doen er geen onvoorwaardelijk geloof aan te hechten, dat de regering mededeelingen uit Coburg ontvaangen heeft, die de belofte inhouden, dat eene sterke Engelsche vloot, tot bescherming in mogelijke gevallen der Oostenrijksche havens en handelsbelangen, in de Adriatische Zee zal verschijnen, maar onder voorwaarde dat het Weener kabinet zekere inwilligingen in vrijzinnigen geest aan de bevolking des rijks doen zal.

BERLIJN, 20 Oct. (des Ochtends). Onder den titel van: «Een wenk voor spoorwegdirectieën» wordt in een der jongste nummers van den Hamburger Correspondent een belangrijk artikel gelezen, betreffende de uitvinding van den Heer Aug. Behne, civiel ingenieur te Hamburg en strekkende om bij even groote hitte-productie eene aanzienlijke besparing op de gebezigde brandstoffen te verkrijgen, voor welke uitvinding hem in 1851 in Oostenrijk octrooi werd verleend. Het is waar, de Heer Behne is niet de enige, die door het geven van eene verbeterde constructie aan den haard eener locomotief besparing op de brandstoffen heeft mogelijk gemaakt, terwijl tevens de gevorderde hittegraad bereikt; wij behooren als zoodanig melding te maken van het stelsel van den Heer Belpaire, hoofdingenieur bij de Belgische staatsspoorwegen, van het stelsel gevolgd op de South Eastern Railway, uitgevonden door J. J. Cudworth; maar de constructie van den Heer Behne biedt zoo gewichtige voordeelen boven de vroeger genoemde aan, dat de directie der Brunswijksche spoorwegen niet heeft gearzeld aan de locomotieven, vervaardigd naar het stelsel van Behne en Kool (hoofdingenieur bij den Aken-Maastrichtschens spoorweg, met wien de Heer B. zich heeft verbonden) de voorkeur te geven boven alle andere van dien aard. Hierbij komt nog een groot voordeel, namelijk dat het stelsel van B. en K. zich zeer gemakkelijk, zonder groote kosten te veroorzaken, op locomotieven, naar een ander stelsel gebouwd, laat toepassen. Door de Heeren Behne en Kool worden thans in België de vereischte stappen gedaan tot het verkrijgen van octrooi op hunne uitvinding.

FRANKFORT, 19 Oct. De dag, waarop de Oostenrijksche gezant bij en voorzitter van de bondsvergadering, de Heer von Kubeck, in Frankfort zal terugkomen, is, naar men uit eene goede bron meldt, nog niet bepaald. Intusschen is bij den bondsrad eene mededeeling uit Weenen ontvangen, waarin de spoedige terugkeer van den Heer v. Kubeck gemeld wordt. De zitting der bondsvergadering wordt aanstaanden Donderdag hervat.

— Uit alle oorden van Duitschland zijn berichten ingekomen nopens de viering van den verjaardag van den Leipziger bevrijdingsdag, op 18 Oct. Op alle heuvels waren vreugdevuren ontstoken. Vooral in Beijeren en westelijk Duitschland werd dit feest met gestruif gevierd.

— De handelstand van Ancona heeft den Triester Lloyd dringend verzocht, om de vaart op Ancona te hervatten. Dien ten gevolge is reeds eene stoomboot met volle lading van Triest naar Ancona vertrokken.

— Aan de verdedigingswerken in Tyrol wordt volgens een bericht van de Militair Zeit, met allen ijver gearbeid; zoo hoopt men, dat de versterkte kaserne te Gamagoi, waaraan 800 man werken, nog in dit jaar voltooid zal zijn. Het ware te wenschen, dat men dit van den Brennerspoorweg ook zeggen kon, daar het zich laat aanzien, dat het nog wel twee jaren duren zal eer deze lijn gereed zal zijn.

— In het verslag, door den Zwitserschen zaakgelastigde in Brazilië, den Heer von Tschudi, aan den Zwitserschen bondsdag gezonden nopens den toestand der Zwitsersche kolonien in Brazilië, wordt alle lof gegeven aan de Braziliaansche regering, wegens de hulp, welke zij aan genoemde kolonien verleent. De Heer von Tschudi was voornemens om de enkele bezwaren, welke de meerdere ontwikkeling der kolonie nog belemmeren, zelve aan den keizer voor te dragen, en hij twijfelde niet of ook daarin zou worden te gemoet gekomen.

Fransche Post.

PARIS, Vrijdag 19 October.

In weerwil van den zorgvollen toestand der openbare aangelegenheden, vermaakt de Keizer zich met de jacht in de omstreken dezer stad.

— De komst van den Heer de Persigny te Parijs staat niet in verband met eene wijziging van het ministerie.

— Aan het ministerie van buitenl. zaken zijn gisteren de ratificaties uitgewisseld van het verdrag betreffende de Syrische expeditie.

— Naar men verzekert zal de keizerlijke garde op nieuw worden georganiseerd. Zij zou thans bestaan uit twee regementen karabiniers, twee regementen kurassiers en vier regementen grenadiers.

— De onderhandelingen over het Belgisch-Fransche handelsverdrag zullen in de aanstaande week alhier worden geopend. De gouverneur van Brabant, de Heer de Liedts, zal als gevolmachtigde der Belgische regering aanstaanden Donderdag met dit doel alhier aankomen.

— De Pauselijke nuntius is gisteren naar Rome vertrokken. Deze reis is een gevolg van een telegram van den H. Stoel, in het begin dezer week ontvangen.

— Alle personen, die van het eiland Sardinie komen, verklaren eenparig dat aldaar wel degelijk eene propaganda werkzaam is om de bevolking te winnen voor de zaak der inlijving bij Frankrijk.

— De Stiecle herinnert ter gelegenheid van de aanmerkingen der clericale bladen over het besluit van Bertani, om eene nationale belooning aan de weduwe en de dochters van Milano toe te kennen, aan het besluit van Lodewijk XVIII, waarbij de familie van den Vendeur Georges Oudoual, die den eersten consul Bonaparte door middel van een hetsch werktuig in de lucht wilde laten springen, in den adelstand verheven werd; verder hoe Jacques Clément, de moordenaar van Hendrik III, en Ravaille, de moordenaar van Hendrik IV, op het punt der heiligverklaring gestaan hebben en door de Kerk als martelaars beschouwd worden, en eindelijk hoe in het paleis van justitie nog eene schilderij aanwezig is, waarop Hendrik IV als ter helle varande, Ravaille als ten hemel stijgende worden voorgesteld.

— Morgen, 20 October, is het zeventig jaren geleden dat de driekleurige vlag de witte Koningsvlag in Frankrijk verving.

— De Keizer is zeer verbitterd op generaal Cialdini, die onbescheiden genoeg geweest is om aan de Fransche krijgsgewangen (die in het Pauselijk leger geënd hebben) te verhalen, wat hij met den Keizer te Chambéry gesproken heeft. De Heer de Renneville, ordonnans-officier van den generaal de Pimodan, was namelijk door dezen, toen het gevecht te Castelfardo bijna ten einde was, naar Cialdini gezonden met het doel om eene wapenschenking te verkrijgen. De Sardinische generaal weigerde, met de bijvoeging, dat hij daarvan de noodzakelijkheid niet inzag, vermits de generaal Lamoricière zich toch niet staande kon houden. De Heer de Renneville antwoordde hierop, dat zijne positie alles behalve wanhopig was en buitendien werden 20,000 Franschen tot hulp verwacht. Toen nam de generaal de Cialdini den ordonnans-officier bij den arm en zeide: «Zeg eens, jong mensch, zoudt gij mij zoo iets willen wijs maken, aan mij, die met uwen Keizer gesproken heb en alles weet wat hij wil? reken toch vooral niet op de Fransche troepen!»

— De dagbladen hebben medegedeeld, dat bij den generaal Lamoricière ook brieven zijn gevonden aan den kolonel Charras. Deze laatste, die zich steeds te Genève bevindt, laat door de dagbladen bekend maken, dat dit niet wel mogelijk is, vermits hij geene gemeenschap meer heeft onderhouden met den generaal Lamoricière, nadat deze in 1857 het geraden had geacht, om naar Frankrijk terug te keeren.

— Garibaldi moet bij een der laatste revue's over zijne troepen verklaard hebben, dat Venetië met geweld zal worden genomen, indien Oostenrijk het niet goedschiks afstaat.

— Te midden der ernstige verwickelingen van het oogenblik, vermaakt men zich niet weinig met het onheil, hetwelk A. Dumas getroffen heeft, die last heeft bekomen om de Koninklijke vertrekken in het paleis Charamonte, waarin hij het zich zeer aangenaam en gemakkelijk had gemaakt, te ontrenten, en daardoor plaats te maken voor Koning Victor Emanuel en diens gevolg.

— Spanje zal, zoo zegt men, almede zijn gezant bij het hof van Turijn terugroepen. Die maatregel zal echter eerst na de terugkomst der ministers te Madrid zijn beslag krijgen.

— Het protest van den Spaanschen gezant tegen het besluit, waarbij een jaargeld wordt verzekerd aan de bloedverwanten van den koningsmoorder Milano, wordt thans door de dagbladen medegedeeld. «Deze verheerlijking van den moord (dus leest men daarin) heeft plaats gehad in eene door Sardinische troepen bezette stad, door een condottiere, die handelt uit naam van den Koning van Sardinie, en die sedert vier maanden alle verantwoordelijkheid weigert.»

Daarop volgt, dat alzoo de man, die zijns gelijke tracht te vermoorden, de soldaat, die het gelid verlaat om zijnen generaal te doden, de burger, die met een bajonet gewapend, zijn Koning aanvalt, door het gouvernement van Garibaldi wordt beschouwd als een martelaar, die lof, eer en belooningen waardig is; dat dit meer dan iets anders het bewijs oplevert van den jammerlijken toestand, in welken het aan de regeringloosheid prijs gegeven land verkeert.

BINNENLAND.

AMSTERDAM, Zondag 21 October.

Het Staatsblad N. 61 bevat een koninklijk besluit van 10 Oct. 1860 van den volgenden inhoud: Het Koninklijk besluit van 13 November 1859 (Staatsblad N. 109) wordt gewijzigd in voege als bij de volgende paragrafen is aangegeven. § a. Het laatste lid van art. 21 wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepalingen: «Deze mandaten zijn vrij van leges en zegelrecht, doch wat het laatste betreft slechts in zoo ver de betrokken stichtingen van liefdadigen aard zijnde en uit vermakingen ten behoeve van behoeftige nakomelingen of van bepaalde armen bestaande, daartoe door Ons bij afzonderlijke besluiten worden aangewezen.» § b. Art. 26 wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepalingen: «De gelden, welke riet tot bestrijding van de gewone lasten der stichtingen benodigd zijn, worden bevestigd in inschrijvingen op het Grootboek der Nationale Schuld, rentende twee en een half ten honderd. De daartoe vereischte aankopen geschieden, voor de fondsen onder regtstreeksch beheer van den Minister, op zijnen last, door tusschenkomst van den Agent van het Ministerie van Finantiën te Amsterdam, en voor de fondsen onder beheer van afzonderlijke bewindvoerders, door de zorg dezer bewindvoerders, bij het onderzoek van wier rekeningen door den Minister wordt toegezien of aan deze bepaling behoorlijk uitvoering is gegeven.»

Het Staatsblad N. 62 bevat een koninklijk besluit van 11 October 1860, tot intrekking van het kantoor van betaling en invoer langs de Schelde, gevestigd te Veere (Zeeland).

Bij Koninklijk besluit van 2 Aug. 1860 (opgenomen in de Staatscourant van heden) is op het rekwest van C. Avis Dz., te Krommenie, J. Honig IJz. Jr., te Zaandijk, en W. van Orden, te Zaandam, in hoedanigheid als benoemde directeuren eener te Zaandam onder den titel: Tweede Zaanlandsche assurantie-compagnie voor brand en binnenlandsche vaart op te rigten naamlooze vennootschap, bewilliging verleend op het ontwerp der acte van die oprigting.

Bij Koninklijk besluit van 19 October 1860, N. 77, zijn, ten vervolge op die van 13 April en 16 Julij j.l., N. 79 en 39, houdende toekening van cerverolle belooningen ter zake der gedurende de jaren 1858 en 1859 in het Palembangse plaats gehad hebbende krijgsvrijtigingen, alnog ter zelfder zake benoemd, tot ridders der 4de klasse van de Militaire Willemsorde, de sergeant-majoor der infanterie H. Fievee en de korporaal der artillerie J. L. Pirard, beiden van het leger in Oost-Indië.

Z. M. heeft aan den 1sten luit. W. C. baron Smouckaert van Scheuburg HD. adjudant en stalmeester, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van het ridderskruis 3de kl. der orde van den Rooden Adelaar, hem door Z. K. H. den Prins Regent van Pruisen geschonken.

Z. M. heeft vergund aan Mr. J. van Lennep, advocaat te Amsterdam, het aannemen en dragen der versierselen van ridder der orde van Leopold hem door Z. M. den Koning der Belgen geschonken; aan Mr. J. C. Faber van Riemsdijk, staatsraad, landsadvocaat en deken van de orde der advocaten bij den Hoogen Raad der Nederlanden, wonende te 's Gravenhage, het aannemen en dragen der versierselen van kommandeur der orde van den Valk, hem geschonken door Z. K. H. den groothertog van Saksen-Weimar; aan den kolonel C. H. G. Steuwerwald, directeur der artillerie-stapel- en constructie-magazijnen; aan den kolonel bij den staf der artillerie A. H. Drijfhout van Hooff, chef van het bureau der artill. bij het dep. van Oorlog; en aan den kapjt. bij den staf der art. C. C. Cox, werkzaam bij gezegd depart., het aannemen en dragen der versierselen, voor zooveel de twee eerstgenoemde betrek, van officier der Leopoldsorde, en voor zooveel den laatstgenoemde aangaat, van ridder der Leopoldsorde, aan hen door Z. M. den Koning der Belgen geschonken.

Door het Departement van Finantiën is medegedeeld de volgende opgave van de op 15 October 1860 in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheden ruwe suiker: Amsterdam 13,055,988 w, Rotterdam 10,182,189 w, Schiedam 848,819 w, Dordrecht 1,039,863 w, Middelburg 1,704,065 w, Totaal 26,830,924 w.

Blijkens een verslag omtrent den oogst in de provincie Friesland, mag de tarwe vrij algemeen als goed geslaagd worden beschouwd, daar de hoeveelheid voldoende en het stroo overvloedig is. Op het zand is men algemeen over de rogge zeer tevreden; in de kleistreken was dit minder gunstig. Van al de wintergewassen is de garst het best geslaagd. Overal is de haver geslaagd en de inzameling daarvan voordeelig. Koolzaad is slecht gelukt, ja op sommige plaatsen geheel mislukt. Vlus is overal veel beter dan ten vorigen jare geslaagd. De uitkomsten van de cichorei kunnen nog niet worden opgegeven, daar de rooijing nog niet is aangevangen. Op zaadgronden zijn de erwten matig, ja hier en daar vrij goed geslaagd. Uit de kleistreken luiden sommige berichten ongunstig. Vrij algemeen hebben de verschillende beensorten welig geteerd, en dien ten gevolge overvloedig stroo opgeleverd; het beschof zal meer dan midde matig zijn. Of schoon zowel de vroeger als de late aardappelen uitruimend groeiden, heeft echter de bekende ziekte daaraan dit jaar bijzonder veel nadeel toegebracht, zoodat op sommige plaatsen 1/3, op andere plaatsen de helft van een gewonen oogst wordt geroid. Overal waren de hooge graslanden het geheele jaar door overvloedig van gras voorzien en leverden de hooilanden overvloedig hooi van vrij goede hoedanigheid. Op goed en droog land is de opbrengst van de boekweit voldoende.

De luitenant ter zee 2e kl. C. J. Smith, thans non-actief, wordt met 1 Nov. verplaatst op Zr. M. wachtschip te Amsterdam.

Volgens bericht uit de Middellandsche zee, dd. 4 dezer, is een van Zr. Ms. stoomschepen naar Konstantinopel vertrokken, om aldaar tot nader order gestationeerd te blijven.

Zr. Mr. fregat met stoomvermogen zal, na victualie van Zr. Ms. transportschip Helden te hebben overgenomen, naar Holland terug keeren en buiten dienst worden gesteld, terwijl de equipage op de kleinere schepen zal ingedeeld worden.

De gewone naajarsvergadering van de Algemeene Synodale Commissie der Nederduitsche Hervormde Kerk, zullen op Woensdag den 7den Nov. geopend worden.

Op Woensdag e. k. zal in de zitting van den gemeenteraad alhier het volgende in behandeling worden gebragt: de voordrachten van Burg. en Weth., omtrent een verzoek van A. Weeveringh te Haarlem; omtrent een adres van lood en zinkwerkers alhier; tot benoeming van een onderwijzer in de Hoogduitsche taal aan het Gymnasium; tot aankoop van perceelen voor schoollocalen; de rapporten der raadscommissiën op de voordragt van Burg. en Weth., tot goedkeuring der begrooting voor 1861.

De aangekondigde voordragt van den improvisator, den Heer Dr. H. B. de Breuk, heeft gisteren avond in het local Frascati, voor een uitgelezen publiek, dat in grooten getale was opgekomen, plaats gehad. Na eene voorafsprak, over den invloed van het Christendom door de geschiedenis bewezen, welke rede zeer werd toegejuicht, verzocht spreker aan het publiek hem eenige onderwerpen te willen opgeven, voor zijne dichtelijke improvisatiën. Daaraan werd algemeen voldaan en uit de aangeboden opgaven nam de spreker er een op: *Het gehoor vormt den redenaar*; naar aanleiding daarvan droeg hij onmiddellijk een vloeiend en omvangrijk gedicht voor, dat zeer werd toegejuicht; daarop nam de redenaar weder een der opgegeven onderwerpen ter hand. *Italië*, en bezong in bezeelede taal dit classieke land; het derde onderwerp was: *de Costa*. Hier vond de dichtelijke spreker gelegenheid een woord van vereering en hulde te brengen aan den grooten man, dien hij zeide zoo innig lief te hebben gehad. Het publiek beloofde den Heer de Breuk, die zijne zeldzame gave tot de bereiking van een weldadig doel heeft dienstbaar gemaakt, door luidte toejuichingen. Terwijl wij ons met de hulde door de aanwezigen aan den begaafden spreker gebragt, vereenigen, komt het ons evenwel voor, dat de Heer de Breuk, die onder zijne hoorders leden van verschillende godsdienstige gezindheden telde, minder eenzijdig had kunnen zijn, en eene minder bepaalde kleur had kunnen aannemen.

voor die vier leden. Deze f 31.20 worden bijgedragen door een verzekerd maximum van f 2500 pensioen, en daarin deelt:

Table with 4 columns: Age group, Amount, and other details. Rows include 'De 1ste voor f 1000 pensioen met f 12.48', '2de " " 750 " " " 9.36', '3le " " 500 " " " 6.24', 'en 4de " " 250 " " " 3.12'.

Voor elk vol jaar lidmaatschap wordt dus voor elke klasse van deelneming zoveel gesteld als deze berekening aanwijst; b. v.: Een lid van de 1ste klasse, die 10 jaren deelgenoot is geweest, stort f 124.80, en een lid van de 4de klasse, die 40 jaren deelgenoot is geweest, stort f 31.20.

Deze bijdragen zijn echter gezegd op een aantal contribuerende leden, zoo als de laatste rekening en verantwoording aanwijst.

Zijn er leden, welke het genootschap verlaten, dan zult ik te nog zedelijk verplicht hunne bijdrage in de weduwenkas te storten; hunne afwezigheid zoude het lot der tegenwoordig trekkende weduwen zeer bezwaren.

Minder bezwaard zoude de afdraging van een duizendtal leden voor de onderlinge waarborging van weduwenpensioenen zijn, want hun aantal bleef dan nog genoegzaam om in eene kansrekening te kunnen deelen, maar van hunne contributie of jaarlijkse premie mag dan ook niets tot de kas der tegenwoordige weduwen overgaan. Die rekening moet afzonderd blijven.

Ziedaar enige algemeene beschouwingen, om de zoo treurige vooruitzichten voor de tegenwoordige weduwen van het Waarborg-Genootschap, op eenen meer draaglijken voet te brengen.

Mogt ook al dit voorstel in de uitvoering onmogelijk bevonden worden, zoo vertrouwt ik dat het voor anderen, die meer en beter ingelicht zijn, moge strekken tot de ontwikkeling en aanwinst van voorstellen, welke duurzaam en gunstig mogen zijn voor een zoo aanzienlijk getal achtenswaardige vrouwen, welke van hunnen naasten steun verstoken zijn en op de hulp van het WAARBORG-GENOOTSCAP VOOR WEDUWEN hun vertrouwen hebben gegrond.

AMSTERDAM, October 1860. En Vriend van Arm en Rijk.

EENE SLANGEN-POLITIEK OF WAT ZULLEN DE GEVOLGEN EENER EVENTUELE HOLLANDSCH-BELGISCHE ALLIANTIE ZIJN?

Het is nu ongeveer een jaar geleden, dat wij een stuk opgesteld hebben getiteld: De Fransche Vloot of Napoleon III en Engeland, hetwelk in twee deelen gepubliceerd, in de Zondags-Edities van 24 en 31 October opgenomen is geworden. Dat stuk nu had voornamelijk ten doel om aan te toonen, dat in de verwezenlijking van de Napoleonische staatkunde Frankrijks grootheid, uit den aard der zaak Englands vernedering opgesloten ligt, en werd in dezer wijze door ons besloten: 'Engeland roeme gerustelĳk op de ontwikkeling van zijnen handel en zijne wijsheid, op de degelijkheid zijner bevolking, op zijne classieke beschaving, — dien roem verdient het en zal ook door niemand met regt kunnen betwist worden. Maar wat zegt dat alles tegenover die andere waarheid, die niet minder vast staat, deze namelijk, dat zijne staatslieden het, gelijk van zoo menig kant reeds opgemerkt is, door hunne verfoeilijke staatkunde op een hellemt vlak en aan den rand van een bodemloozen afgrond gebragt hebben? Wat zegt, in één woord, handel en nijverheid, degelijkheid en beschaving, als zijne staatslieden er niet voor teruggecinsd zijn, op zijnen bodem het gouden kalf der zelfzucht op te rigten, om dat door valsche eerezucht verblind, te dienen en aan te bidden? Wat zegt nu dat alles, en wat er al meer mag bestaan, waarop de fiere Brit zich kan verhooven? Niets, louter niets! En nu mogen zij roemen in den God van Oud-Engeland, gelijk eenmaal het magtige Rusland ook van den God der Russen en ons kleine vaderland op zijne beurt van den God van Nederland gewaagde en soms nog gewaagt, — eerlang zien ook zij aan den muur van het door hen opgerigte staatsgebouw het zijngewekend: Meni, Meni, Tekel Upharsin verschijnen; eerlang gevoelen ook zij de waarheid hunner eigene, zoo kernachtige spreuk aan zich zelven bevestigd: Crimes come home at last.'

Verscheidene maanden zijn er alzo verloopend sedert wij deze regelen ter neder stelden; de ongehoorde doch wel te voorzien loop dien de Italiaansche aangelegenheden genomen hebben, heeft voorzeker daartoe bijgedragen, om het zwaard van Damocles, dat Engeland boven het hoofd hangt, wederom voor langen tijd af te wenden; maar het gevaar zelf, dat het van den kant van Frankrijk sedert Napoleons troons bestijging als een dreigend spook aangrijnst, is daarom in geenerlei opzigt geweken. Dat Engeland dit gevoelt, dat het zich hiervan ten volle bewust is, bewijzen de krijgstoeuvingen, die tot op den huidigen dag, in weêrwil van de zoogenaamde entente cordiale, onvermoed van den vroegen morgen tot den laatsten avond, en zoo mogelijk op nog breeder schaal dan in de laatste zes jaren, voortgezet worden.

Wat nu de Italiaansche kwestie betreft, die alzo tot bliksem-afleider voor Engeland althans voorloopig gediend heeft, eene kwestie, die haar einde schijnt te naderen, doch omtrent welke definitieve oplossing voor als nog niets met zekerheid te bepalen is, wat nu deze kwestie betreft, gedoogd ons bestek evenmin als het hoefde uit dit ons opstel, om hierover ter dezer plaats in wijdloofte beschouwingen te treden.

Alleen vermeenen wij het aan ons zelven verplicht te zijn met allen ernst en nadruk te mogen protesteren tegen de revolutionaire beginselen, die zich dezer dagen door middel eener nieuwe, sijn overlegde tactiek eenen weg schijnen te willen banen, en die, mogten zij, wat God verhoede verwezenlijkt worden, op niets anders dan op den ondergang der christelijke maatschappij zouden uitloopen; terwijl wij het inzonderheid niet het oog op hetgeen tegenwoordig in Italie gebeurt, niet ondoelmatig achten, deze behartigingswaardige woorden van den even rechtschapen als bekwaamen Oostenrijkschen diplomaat graaf Fiquelmont in herinnering te brengen. 'Men verkeert in grooten waan, als men geloof, dat zij, die met de wapenen in de hand omwentelingen maken, vrijheidsmensen zijn. Elke vrijheid, die gewapenderhand verkregen is, onttaart in despotisme; in het stelsel van het absolutisme heeft dan slechts eene verwisseling van personen plaats, waarbij echter zijn beginsel volkomen ongeschonden blijft. Wie daarentegen de vrijheid waarachtig bemint, zoekt haar langs den weg des vredes, der orde en der beschaving te grondvesten, en weet ze geduldig af te wachten, als een resultaat dat van zelf uit de werking eener verlichte wetgeving moet ontstaan, de vrijheid en de toestand der beschaving nooit een beginsel maar een gevolg zijnde.'

Ziedaar woorden, die op schier elke bladzijde der historie waarheid staan en die, wij willen het nogmaals herhalen en hiermede tevens van de eigenlijke Italiaansche kwestie afstappen, in onzen diep geschokten tijd de grootste behartiging verdienen. Dit zij ons nogtans vergunnd, om uit die Italiaansche kwestie aanleiding te nemen, om bij vernieuwing en Englands verderfelĳk politiek te berde te brengen, en zijne huichelachtige tactiek naar verdienste aan de kaak te stellen. Naar men zich herinneren zal, was Engeland bij het ontstaan dezer kwestie, bepaald tegen de revolutionaire plannen, die nu onder de vleugelen zijner bescherming ten uitvoer gelegd worden. Zoo schreef een zijner bekwaamste en hoogst geplaatste staatsdienaren in zijne brochure, over de Nationaliteit of onafhankelijkheid van Italie, onder anderen het volgende: 'Het Italiaansche volk moet als een groot kind bestuurd worden, vriendelijk maar met vastheid; geef het in kleine zaken toe, doch handel in zijne plaats waar het groote belangen geldt, en verang zijne zwakte door mannelijke kracht. Dit hebben de Oostenrijkers in Lombardye gedaan, en Frankrijk zal ten slotte even zoo moeten handelen. Oostenrijk handhaaft wet en orde met eene sterke misschien al te ruwe hand; maar toch heeft dat zelfde Oostenrijk aan Italie eene regering gegeven, die, in het oog van den Engelschen bezoeker althans, meer stoffelijke werkdadigheid, meer vaardigheid in het besluiten, meer eerlijkheid verraadt, minder schaamteloze omkoopung dan eenige andere regering van Italie. De practische politiek handelt naar omstandigheden en daalt tot de details af. Practisch, en wij houden het er voor, dat alle Staatsmannen dit tegenwoordig eens zijn, moet Italie onder de zorgvuldige hoede van den een of ander staan.'

'De bespiegelende politicus, die iederen grond geschikt acht om er zijne model-republiek te planten, beschouwt, het spreekt van zelf, Italie als zijn land van belofte. Zoo als het doorgaans gebeurt, geeft de verbeelding hem de feiten aan de hand en verschaft hem de geestdrift der noodige middelen. De hemel is zoo helder, de zon zoo glansrijk, het land zoo vruchtbaar, dat, waren er geene Oostenrijksche en Fransche bajonetten, de gansche roman der politieke visionarissen onmiddellĳk op schitterende wijze tot verwezenlijking zou komen. Wij herhalen het dus nogmaals: De utopien van den politicus, de verontwaardiging van den reiziger en de walging van den sentimentelen student, hoe edel en verheven ook in het afgetrokene, zijn bespottelijk op het terrein der practische werkelijkheid. Zij spruiten voort uit volslagen onbekendheid met den tegenwoordigen toestand des volks, met zijne magteloozheid om de verwachtingen te vervullen, waartoe zijne vroegere geschiedenis regt geeft, of dien gelukstaat, die grootheid deeltachtig te worden, welke het land schijnt te bevoelen.'

'De tegenwoordige toestand van Europa en de trap van beschaving waarop het geraakt is, zijn ontegenzeggelijk lijnregt in strijd met den geest zoowel als met de zwakte van Italie; zelfs de welsprekendste woorden oefenen betrekkelijk weinig gezag uit. Zelfs in Engeland, waar de vrijheid van parlementaire discussie eene heilige wijkplaats heeft gevonden, is de welsprekendheid, zoo als ieder weet, aan de stoffelijke taal der feiten ondergeschikt geworden; eenvoudige, duidelijk uiteengezette feiten spreken er luider dan de bloemrijkste spraakwending. Daar in het overige Europa de vrijheid der drukpers en de vrijheid van spreken onderdrukt zijn, is de welsprekendheid natuurlijk een nuttelooz werktuig in regeringszaken geworden, waar alleen administrative koelheid en het militaire wachtwoord mogen gelden. De tijd is ongelukkig voor Italie. Diplomaten, die een klinkdicht kunnen maken, staatsmannen gunstig bekend door een magt van romans, dilettant-kidders, die een doek zeer slecht, maar brutaal durven volmsoren, of een bevallige criticus over kerkbouw of kerkmuziek schrijven, zijn niet de mannen om in moeilĳke dagen het roer in handen te ne-

men, de verdrukking eens volks te wreken, het juk der tirannie af te werpen of de hartstogten eener dol-drittige volkspartij te letugelen. Bij den tegenwoordigen toestand van Europa moet de magt in vastere handen berusten. Cavaignac, een tweede Cromwell, verdrong Lamartine, den poët en redenaar; de beide Napoleons, om en neef, maakten kort proces met de beloften en de eerezucht van den revolutionairen tuimelgeest, en verstrooiden en verguisden met bajonetten de theoretisten en letterkundigen, die, met hunne gewone doch heillooze gemakkelĳkheid, even vaardig eene wetenschappelijke voortrede als eene staatkundige grondwet konden opstellen, maar niet bij magte waren diezelfde vrijheid, wier genitus zij opgeroepen hadden, te bedwingen en te besturen. In den tegenwoordigen toestand van Europa heeft de uitvoerende magt de constitutionele elementen bijna verstikt. De uitvoerende soldaat heeft den beraadslagenden diplomaat genoegzaam op zijde geschoven. De politieke plannemaaker en de eerezuchtige patriot vinden geen gehoor meer. Eene duur gekochte ondervinding heeft aan de holle, hersenschimmige theorieën den bodem ingeslagen; de feiten spreken luider dan politieke fictie, de schrijvers van eenvoudige, duidelijk proza hebben de droomers in schoone versen overvleugeld. En derhalve zijn, zoo als wij zeiden, de tijden den volksgeest van Italie vijandig. Europa wil van Italie zijne opera-zangers en balletdansers, en geeft het bestuurders en militairen in betaling.

'Bekend is het, dat er in Italie een geheime en erkende partij van valsche patriotten of liever schaamteloze moordenaren bestaat, die den Siciliaanschen vesper en den moord van den H. Bartholomeusnacht tot hunne historische modellen nemen. Bekend is het dat, ter bereiking van een nationaal doel, hetwelk de verstandigen als een hersenschim beschouwen, dezelfde revolutionaire partij zich niet ontziet, middelen te bezigen, waartoe verdorven menschen alleen hunne toelugt kunnen nemen; dat voor hen de onschuld geene verdediging, moord, bloedbad en lijdē geen hinderpaal is op hunnen weg naar de in bloed gedoopte vrijheidskroon. Straat oproeren, plunderingen door de lazzeroni, dronkenschap, wellust en schoffering als het loon der hongrige en geldeloze gelukzoekers, één algemeen zwelgen en loslaten der dierlijke hartstogten, ziedaar de werktuigen der wraak, die de herauten der vrijheid zoo gaarne zouden wenschen in te roepen en over het land los te laten.'

Zie, zulk een taal nu, waarop waarlijk niet veel valt af te dingen, die zelfs, wat de hoofdzak betreft, de taal der waarheid mag genoemd worden (1), zulk eene taal nu voordien bij het ontstaan der Italiaansche kwestie Englands grootste staatslieden, en was dien overeenkomstig de Britsche politiek in den beginne met allen ijver werkzaam.

In dien geest zien wij ook Keizer Napoleons diplomaten in de wêr zijn; een congres zal de Italiaansche aangelegenheden op de basis van de preliminieren van Villafranca definitief regelen; daar verandert plotseling de Engelsche politiek, zij verzet zich tegen dat congres, predikt al luider en luider het beginsel van non-interventie, en legt eindelijk de grootste sympathie voor de zoogenaamde Italiaansche vrijheid aan den dag. Van waar die verandering? Beweegredenen van godsdienstigen aard daargelaten, gelooven wij, dat lord Normanby de drijfveeren dezer verandering ten deze goed ingezien heeft toen hij in zijne brochure: The Congress and the Cabinet, deze woorden schreef: 'Let England take care that she does not wantonly expose herself to the suspicion that her present sympathies have been somewhat tardily developed with a view to thwart the Emperor in his policy, and embarrass him in his engagements.'

Ja, aan 's Keizers staatkunde eene gansche andere politiek tegenover te stellen, den stand van zaken te doen geboren worden, waaraan de gevolgen evenmin voor Italie als voor geheel ons werelddeel te beraken zijn; ziedaar waartoe het Engelsch kabinet met zijne onbeschaamde roekeloosheid eensklaps overging, ten einde uit de verwarring, die daardoor noodzakelijkwijze moest ontstaan, althans dit voordeel te trekken, dat Keizer Napoleon de uitvoering zijner plannen tegen Engeland voor langen tijd zoo moeten uitstellen.

En nu verwondert het ons geenszins, te meer daar ook Napoleons staatkunde, gelijk wij straks besproken hebben, allengkens tot die der Engelsche regering genaderd was (2), dat Engeland op schandelijke wijze te Marsala het volkenregt met voeten treedt, en dat het die eerste daad van openlijke begunstiging der onwettigheid door tal van andere soortgelijke daden laat volgen, waaraan voor geen gering deel de verbazende vooruitgang, de snelle ontwikkeling der revolutie in Italie toe te schrijven is.

En dat zelfde Engeland, dat zijne eigene Indische bevolking op de laaghartigste wijze onderdrukt en miskent, dat aldaar bij voortdurend doof blijft voor de stem des volks, de regmatige stem van recht en gerechtigheid (3), dat zelfde Engeland voert den hoogsten toon, om de zoogenaamde aanspraken van Italie op zijne vrijheid en nationaliteit te doen gelden; dat zelfde Engeland, dat nog niet lang geleden een regmatigen opstand in Indie, door zijn eigen volkbeleid veroorzaakt, in stroomen bloeds moorde, aldaar honderden, ja duizenden voor het kanon liet binden en zo op die even vreemdsoortige als gruwelijke wijze ter dood bragt; dan spreek ik nog niet eens van dat vreeslijk bombardement, dat het Kopenhagen in deze eeuw deed ondergaan, omdat Denemarcken Koning stelsel der neutraliteit niet wilde laten varen; zie, dat zelfde Engeland is de eerste, om smaad en loon op het hoofd van Napoleons vorst oopen te hoopen, omdat hij krachtige maatregelen neemt om den opstand in zijne staten te snuiken en o. a. een in opstand gekomen stad zijns rijks een bombardement, eene zeker afkeurenswaardige, maar niettemin algemeen in zwang zijnde tuigeling doet ondergaan; dat zelfde Engeland, dat verleden jaar meer dan zeven honderd soldaten, om een betrekkelijk gering vergrijp, de barbaarsche geeselftraf deed ondergaan, datzelfde Engeland vaart het hevigst uit tegen de onmenselijke straffen, die nog in Napels heeten te bestaan. Dat zelfde Engeland... maar waartoe meer? Zijn deze weinige vergelijkingen niet overvloedige om, gelijk wij dit zoo even genoemd hebben, Englands verderfelĳk politiek en huichelachtige tactiek, ook in de Italiaansche aangelegenheden, naar verdienste aan de kaak te stellen?

Wat kan men trouwens ook anders verwachten van een land, dat aan ligtzinnige Fransche orpheonisten Bijbels ten geschenke geeft, terwijl het met alle verbittering een nieuwen oorlog met China gaat voeren, omdat dit rijk den invoer van het ligchaam en zieldoendend gif, van den opium, niet goedwillig wil toelaten!

Daarom nog eens: Engeland staat aan den rand van een gapenden afgrond, het vonnis is uitgesproken, het wacht slechts op de uitvoering; de engel der wrake nadert inmiddels met rassche schreden, nog eene kleine spanne tijds en het trotsche Babel is gevallen... en zijn val zal groot wezen.

[Wij hebben gemeend aan dit welgeschreven stuk geene plaats te moeten wijgen, ofschoon wij het met den schrijver niet eens zijn omtrent alles wat hij ten nadele der Engelsche politiek zegt.] (RED.)

(1) Wij kunnen ons zeer wel vereenigen met de taal van den edelen lord, inzonderheid waar hij er van spreekt, 'dat het Italiaansche volk als een groot kind moet bestuurd worden, vriendelijk maar met vastheid, toegewend in kleine zaken, doch handelende in zijne plaats waar het groote belangen geldt, en zijne zwakte door mannelijke kracht vervangende.' Wij voor ons zouden alzo geen bezwaar maken, deze woorden gansch tot de onze te maken, doch behoudens deze kleine intercalatie: 'Het Italiaansche volk moet, even als alle andere volken in meerdere of mindere mate,' enz. enz. Hoe meer toch de beschaving veld wint onder alle klassen der maatschappij, hoe meer de noodzakelijkheid zal blijken, om schijnbaar harde wetten uit te vaardigen en schijnbaar harde maatregelen te nemen, ten einde het algemeen belang niet aan het individueel belang opgeofferd wordt. Dat het volk naar het intellectuele ietwat vooruitgaat, is waar; dat het nu reeds, gelijk van menigen kant om ligt te bevoeden redenen beweerd wordt, den staat der mondigheid zou bereikt hebben, is echter alles behalve waar. De ondervinding zelfs van onze tijden bewijst dit maar al te zeer!

(2) Het waarom van deze verandering ook van Napoleons staatkunde ligt voor de hand. Napoleon weet en heeft het meermalen onverholen uitgesproken, dat hij sterker is dan de revolutie. Trouwens in dit bewustzijn ligt niets vreemds opgesloten. Het kan niet anders of iemand, die aan een groot verstand een ijzervasten wil paart, en een groot overwigt moet behouden op de revolutie, waar eene momentele geestdrift soms iets kan uitwerken, maar die overigens, zoodra de geestdrift een weinig bekoeld is, haar einde in een zelfmoord vindt. Welnu, hiervan bewust, laat Napoleon, die ten deze goed het comediespel, dat door Victor Emmanuel en Garibaldi gespeeld wordt, inzien en begrijpt, de revolutie ongestoord in Italie haren gang gaan; tot dat zij op een zeker punt gekomen is en hij haar het halt! tegendondert. Met andere woorden, zoodra Garibaldi de Mazzinistische republiek zal proclameren (want men zal toch niet zoo kinderachtig zijn, om te onderstellen, dat Garibaldi de vruchten van zijn arbeid aan Victor Emanuel afstaan?) dan treedt Napoleon in naam der beschaving tusschenbeide, om... den Napolitaanschen troon aan een zijner bloedverwanten te geven, b. v. aan Lucien Murat.

[Wij meenen hier ter plaatse opmerkzaam te moeten maken, dat dit opstel ons reeds voor eenige weken werd torgezonden, maar uithoofde van gebrek aan ruimte niet vroeger is geplaatst kunnen worden; waarvan het gevolg is dat eenige in de laatste dagen plaats gehad hebbende gebeurtenissen, waarvan de schryver bij het opstellen van zijn stuk natuurlijĳk geen kennis droeg, in tegenspraak zijn met de hier door den schrijver geuite verwachtingen.] (RED.)

Men ziet dus wel, dat Engeland Napoleons plannen onwillekeurig in de hand gewerkt heeft, en hoe meer nu het overwigt van Napoleon toeneemt, hoe gevaarlijker zulks voor Engeland wordt. Zoo wordt het dan ook in het groot en in het klein bewaarheid, dat: wie een put voor een ander graaft er vaak zelf het eerste in valt.

(3) Hoogst opmerklijk is in de gegeven omstandigheden niet alleen het aanbieden van den eeredegen door de Iersche bevolking aan Mac-Mahon, maar vooral het opschrift, dat op dezen degen prijkt. Of zijn de woorden: Het onderdrukte Iersche volk aan Mac-Mahon, den afstammeling der oude Iersche Koningen, welligt zonder doel, zonder betekenis? De uitkomst zal het leeren. Wat zal Engeland, dat in de Italiaansche kwestie het beginsel van non-interventie predikt en de milde toepassing van de zoogenaamde nationaliteit voorstaat; wat zal Engeland doen, als Ierland eens om de toepassing dier beginselen verzocht en b. v. Mac-Mahon tot Koning begeerde!

CONCERT EN TOONEELNIEUWS.

AMSTERDAM, Zondag 21 October.

STADS-SCHOUWBURG. Maandag en Woensdag jl. werd de Bruid van Vreeland herhaald. De voorstelling van Donderdag heeft wegens ongesteldheid van eene der dames Rousset niet plaats gehad. Gisteren avond werden: De Schreijende en de Loquende Weduwe vertoond, welk stuk ook voor morgen is aangekondigd. Wanneer krijgen wij eens wat nieuws? De oogst van nieuwe stukken is in dit seizoen, tot nu toe ten minste, al zeer schaars geweest. Het ballet Samiella of de Zegenpraat der Deugd, lokt bij voortdurend een talrijk publiek.

THEATRE FRANÇAIS. Reeds in een onzer vorige nummers hebben wij den goeden uitslag gemeld, waarmede de opvoering van Scribe's toneelspel: Un Verre d'eau bekrond is. Het gedistingueerde publiek, dat ook gisteren bij de tweede opvoering van genoemd stuk in grooten getale was opgekomen, gaf bij herhaling blijken van zijne tevredenheid en bijval; het geacheveerd en vlug spel der hoofdvertooners, het goed ensemble, de prachtige costumes, de schoone mise-en-scène verdienen lof. Op morgen avond zal eene comédie-vaudeville: Louise ou la Réparation, van Scribe, voor de eerste maal worden opgevoerd. Mad. Blanche d'Orsay, die zich reeds de gunst van het publiek verworven heeft, zal alsdan voor de derde maal debateren.

SALON in de Nes. De wederopvoering van het drama Jun de Koetsier, in den loop dezer week, is telkenmale door een vrij talrijk publiek met genoegen bijgewoond. De uitvoering, hoewel niet uitstekend, daar de beste krachten van dit gezelschap op dit oogenblik op eene andere plaats werkzaam zijn, was niet geheel onverdienstelijk, waartoe in de eerste plaats de goede wijze waarop de Heer Hermans de titelrol vervulde, veel heeft bijgedragen. Waren al de andere rollen even goed bezet geweest, wij zouden weinig op de uitvoering hebben aan te merken. De Heer Hermans heeft het edele, zelfopofferende karakter van Jean Claude goed begrepen en door zijn gevoelloos spel de aandoening der toeschouwers opgewekt. De rol van Geneviève gaat de krachten van Mw. Hermans ver te boven; het eentonige en minder aangename harer stem maken haar, zelfs bij meerdere studie en aanleg dan zij ons toeschijnt te bezitten, ten eenemale voor de vervulling van hoofdrollen ongegeschikt. De Heer van Biene speelde niet geheel zonder verdienste en had hier en daar vrij goede oogenblikken; hij heeft echter niet alles uit zijne rol weten te halen, wat er eigenlijk inzit. Mej. Larondelle vervulde hare rol onbespreeklijk; met genoegen zagen wij dat zij sinds het vorige seizoen is voortgegaan; bij voortdurende studie mag men verwachten dat deze jonge actrice, die bij een gunstig voorkomen veel aanleg bezit, eene eervolle plaats onder hare kunstgenooten zal innemen. De Heeren Rosenveldt en Kottling kweten zich naar hunne beste krachten. Op het kostuum van den eerste zou veel zijn aan te merken. Het publiek heeft den Heer Hermans en van Biene herhaaldelijk en ten slotte al de hoofdvertooners teruggeroepen.

SALON in de Amstelstraat. Weinige schouwburgen mogen zich zoo bij voortdurend in de gunst van het publiek verheugen als deze; en die gunst blijkt niet alleen door de toejuichingen welke aan elke voorstelling ten deel vallen, maar (en dit is een beter en meer zeker bewijs dan bijvalsbetuigingen) door de talrijke opkomst van het publiek, dat bij elke voorstelling in grooten getale toestroomt. Dit is ook nu weder in de afgelopen week het geval geweest. De opvoering van het blijspel: De verwarde Schaking (der Wildfang) van Kotzebue is met schitterenden uitslag bekrond; de bijval van het publiek heeft zich onophoudelijk en soms op stormachtige wijze lucht gegeven. De Heeren Morin en van Biene als de baron van Wellinghorst en Haans Molks zijn herhaalde malen in het midden van een bedrijf teruggeroepen, en verdienen ten volle die onderscheiding, even als Mw. Sablatrolles die als Lizette onverbetterlijk speelde. Ook de overige vertooners: de Heeren Vroombroek, Gijswijt, de dames Gijswijt en Stol kweten zich verdienstelijk. Morgen avond zal dit blijspel nogmaals worden opgevoerd.

GRAND THEATRE in de Amstelstraat. Door het Hollandsche toneelgezelschap werd het drama: De Pandelener herhaald; elke voorstelling verwerfde den bijval van het publiek.

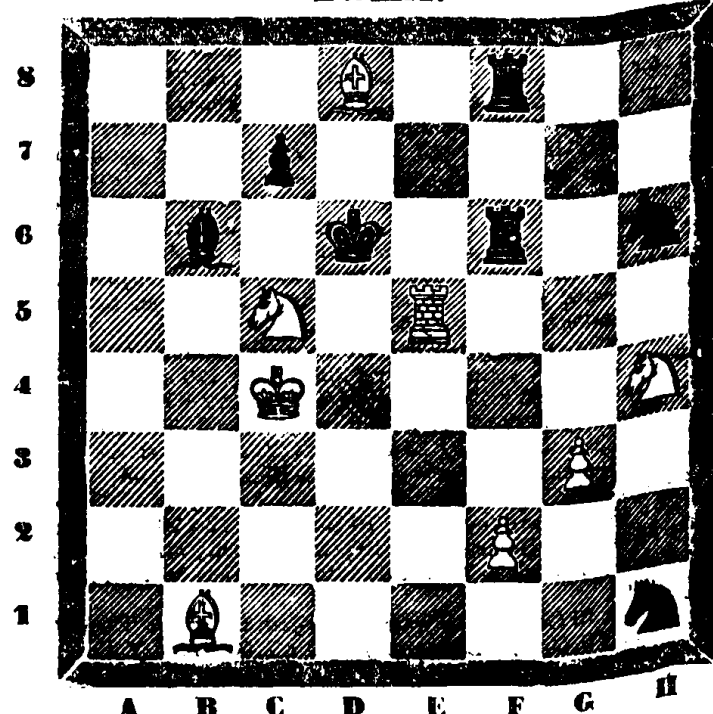
Gisteren avond had eene eerste opvoering plaats van la grande Piece Fierie in 5 actes en 4 tableaux: Le Byou du Diable, door een Fransch gezelschap, volgens het affiche afkomstig van het Théâtre de Nantes. Een vrij talrijk en gedistingueerd publiek woonde de voorstelling bij en gaf herhaaldelijk de duidelijkste blijken van ontevredenheid en teleurstelling; en zoo het publiek, dat over het geheel eerder het verwijft verdient van te toegevend dan te gestreng te zijn, ooit gelijk had, dan voorzeker was het bij deze gelegenheid. Het geheel had iets van eene mystificatie. Over het talent der respectieve vertooners willen wij niet spreken, omdat zij geen talent schijnen te bezitten; nu is het eens onbetwistbare waarheid dat het wat niet meer geeft dan het in heeft; over dat punt willen wij hen dus niet hard vallen, maar wat wij hun verwijten is, dat geen hunner een woord zijner rol kende, hetgeen ten gevolge had, dat men den souffleur in de zaal zoo duidelijk hoorde, dat men het genot had van het dwaze stuk tweemaal te hooren, terwijl de meesten wenschten het in het geheel niet te hooren. Bij den zang (er wordt ook in gezongen!) werd door het Parterre met de voeten de maat gehouden. Er komen eenige decoratien in dit onzamenhangende stuk voor, die schoon waren; dat de machinist niet voor meer accurateste bij de enagenments-vue zorg droeg en het gordijn midden in een tafereel ter halver hoogte neder viel en toen weder opgehaald werd, was niet geschikt om den ongunstigen indruk der voorstelling bij het publiek te verminderen. Het geheel had iets van eene zeer slechte eerste reënie. Het stuk zelf is de grootste onzin, dien wij ooit zagen, en zou ter nauwernood stof voor een ballet opleveren, (in den geest van het ballet Samiella, dat tegenwoordig op den Stads-Schouwburg wordt opgevoerd). De kleine Arthur is de eenige, die ten minste dragelijk kan genoemd worden. Het nog aanwezige publiek (veelen der toeschouwers hadden zich reeds gedurende den loop der voorstelling wijderd,) gaf gedurende de voorstelling en ten slotte op onverholde wijze bijval van zijne afkeuring en ontevredenheid. Voor Dingsdag a. s. is de tweede voorstelling aangekondigd.

SCHAAKSPEL.

OPGAAF N°. 696.

Wit begint en geeft op den 3den zet mat.

ZWART.

PROBLEMA'S.

1. Wit. Kon. F2, Kgin D5, Kast. B2, Rheer C8, H4, Paard E5. Zwart. Kon. B8, Kgin B6, Rheer A7, Paard F2, Pions C5, F3. Wit geeft op den 3den zet mat.

2. Wit. Kon. B2, Kast. D5, Rheer A3, Paard C5, Pion B5. Zwart. Kon. C4, Pions C6, D7. Wit geeft op den 5den zet mat.

OPLOSSING VAN N°. 695.

1. Wit. A6 op C4 †. Zwart. D5 op C4 (Onverschillig). 2. C5 " D6. 3. B4 " D5 † en mat.

OPLOSSING DER PROBLEMA'S.

1. Wit. H6 op C1, C1 op H1, F3 op E1 of E5. 2. Wit. D8 op C6, H8 op B8, C7 op C8 (wordt paard).

Wij hebben goede oplossingen van de Opgaaft ontvangen van de Schakgenootschappen Schakliehebbers te Moankendam, Overwinning kroont den Strijd, te Wijnaldum; Et nos Pionu Natam, te Zalt-Bommel; en van III. G. S. en J. D. B. te Dordrecht, Ema te Groningen, P. te H. H. te Rijn en Mw. H. S. W. alhier.